dosar nr.2-25012522-05-3r-12012026 Judecătoria Cimișlia, judecător I.Volcovschi

D E C I Z I E

23 ianuarie 2026 mun.Cahul

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud
în componența:
președintele completului Vitalie Movilă
judecătorii Andrei Scripcenco, Evgheni Bancov

a judecat în ședință fără participarea părților recursul declarat de avocatul Jecov Nicolai în interesele reclamantului Popov Ilia, împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 25 noiembrie 2025, cu privire la inadmisibilitatea acțiunii, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea reclamantului Popov Ilia împotriva pârâtului Judecătoria Comrat, privind obligarea la restituirea documentului de plată a taxei de timbru –

C O N S T A T Ă:

1. La 14 noiembrie 2024 reclamantul Popov Ilia a depus la Judecătoria Comrat acțiunea împotriva pârâtului Judecătoria Comrat, prin care pretinde: obligarea pârâtului să restituie ordinul de plată a taxei de timbru, achitată în cauza civila nr.2-549/24 la acțiunea reclamantului Popov Ilia împotriva pârâtului V.Codjebaș, privind constatarea paternității.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că la 11.07.2024 la Judecătoria Comrat a fost depusă cererea de chemare în judecată de către Popov I. împotriva lui Codjebaş V., privind stabilirea paternității. La 12.07.2024 Judecătoria Comrat a emis încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, iar la 16.09.2024 a emis încheierea de restituire a cererii de chemare în judecată. La 09.10.2024 reclamantul a primit materialele cererii de chemare în judecată privind stabilirea paternității, însă în materiale restituite nu se regăsește ordinul de plată al taxei de timbru, care fusese anterior depus la instanță.

Cu trimitere la prevederile art.171 alin.(2) Cod de procedură civilă, consideră reclamantul, că instanța este obligată să restituie toate documentele anexate la cererea de chemare în judecată, inclusiv documentul de plată a taxei de timbru. La 10.10.2024 la Judecătoria Comrat a fost depusă cererea privind restituirea documentului de plată a taxei de timbru pentru dosarul civil nr.2-549/2024. La 17.10.2024 a primit răspuns, prin care i s-a refuzat în restituirea documentul de plată a taxei de timbru. La 04.11.2024 a depus cererea prealabilă, cu argumente suplimentare, și la 07.11.2024 a primit răspuns la cererea prealabilă, prin care i s-a refuzat în examinarea cererii.

Consideră că refuzul Judecătoriei Comrat de a restitui documentul de plată a taxei de timbru este nejustificat şi contrar legii. Or, dânsul solicită restituirea documentului de

plată a taxei de timbru, dar nu însăși taxa de timbru achitată. Reieșind din normele imperative art.171 alin.(2) CPC, instanța este obligată să restituie toate actele anexate la cererea de chemare în judecată, inclusiv ordinul de plată a taxei de timbru.

În drept acțiunea este întemeiată pe prevederile art.162, 164, 166, 189, 191, 206, 208, 211-212 Cod administrativ.

2. La 25 noiembrie 2025 Judecătoria Cimișlia a pronunțat încheierea, prin care a declarat inadmisibilă acțiunea reclamantului Popov Ilia împotriva pârâtului Judecătoria Comrat, privind obligarea la restituirea ordinului de plată a taxei de timbru, în conformitate cu prevederile art.207 alin.(2) lit.(e) Cod administrativ: reclamantul nu poate revendica încălcarea prin activitatea administrativă a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ.

3. La 15 decembrie 2025 avocatul Jecov Nicolai a depus cererea de recurs în interesele reclamantului Popov Ilia, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Cimișlia din 25 noiembrie 2025, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs s-a invocat, că încheierea este neîntemeiată și este pasibilă anulării. Instanța a constatat că acțiunea înaintată nu constituie obiectul reglementării raporturilor administrative în contextul prevederilor art.2 alin.(3) Cod administrativ și acțiunile privind eliberarea actelor procesuale urmează a fi contestate în instanța de drept comun. Nu este de acord cu poziția instanței de judecată, deoarece obiectul acțiunii nu constituie contestarea actelor procesuale, dar contestarea acțiunilor administrației instanței de judecată de refuz în restituirea documentului de plată a taxei de timbru în cadrul cauzei civile. Nu este clar din care considerente instanța, pe de o parte, indică că acțiunile date nu reprezintă activitatea administrativă, iar, pe de altă parte, această activitate administrativă nu afectează interesele reclamantului. Dovadă că eliberarea documentului de plată a taxei de timbru în cazul restituirii cererii este activitatea administrativă, constituie faptul că actul respectiv nu se eliberează de instanța care a examinat cauza, dar de administrația instanței de judecată.

4. *Participanții au fost notificați despre data examinării recursului și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit, nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia încheierii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.*

La 21 ianuarie 2026 intimatul Judecătoria Comrat a depus referință, solicitând respingerea recursului, cu menținerea încheierii instanței de fond din 25.11.2025.

5. Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud conclude asupra necesității respingerii recursului declarat de avocatul Jecov Nicolai în interesele reclamantului Popov Ilia, și menținerii încheierii primei instanțe.

În sprijinul concluziei enunțate Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud punctează următoarele argumente.

Conform art.241 alin.(3) Cod administrativ, „*pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*", iar potrivit art.195 Cod administrativ, "*procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171*", și potrivit art.218 Cod administrativ "*examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii ...*".

Conform art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, „*recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători ...".*

Conform art.241 Cod administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi*", iar potrivit art.207 alin.(1) Cod administrativ, "*dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(2) Cod administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces".*

Conform art.243 alin.(3) Cod administrativ, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris".*

Conform art.242 Cod administrativ*, „recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic".*

Astfel, din actele cauzei rezultă, că încheierea Judecătoriei Cimișlia a fost emisă la 25 noiembrie 2025, conform avizului de recepție reclamantul Popov Ilia a recepționat încheierea instanței de fond la 04 decembrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 15 decembrie 2025. Completul de judecată constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art.242 Cod administrativ - 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept considerate de recurent pertinente.

În condițiile descrise, în temeiul reglementărilor art.233, 236, 241 Cod administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

6. Conform art.207 alin.(1),(2) lit.e), (3) Cod administrativ, „*(1)* ***Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.*** *Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:* ***a)*** *există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și*

pe aceleaşi temeiuri de drept; ***b)*** *există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;* ***c)*** *la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;* ***d)*** *acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;* ***e)*** *reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;* ***f)*** *nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;* ***g)*** *acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;* ***h)*** *cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată".*

Criteriile de admisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ diferă în dependență de obiectul acțiunii. Spectrul clasificat în funcție de obiect al litigiilor în contenciosul administrativ este reglementat de o serie de norme care se deduc reciproc.

Conform art.189 Cod administrativ, „(*1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. (2) O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere";* și conform art.5 Cod administrativ, „***activitatea administrativă reprezintă*** *totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea".*

Art.20 Cod administrativ prevede că, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod".*

Conform art.39 alin.(2) Cod administrativ „*orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente".*

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, „*o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:* **a)** *anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);* **b)** *obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);* **c)** *impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);* **d)** *constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau* **e)** *anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ)*.

Astfel, după scopul urmărit legiuitorul a prevăzut felurile de acțiuni în contenciosul administrativ: acțiunea în contestare este formulată pentru a contesta un act administrativ individual; acțiunea în obligare se depune dacă autoritatea administrativă refuză să adopte un act administrativ pe care este obligat să-l adopte; acțiunea în realizare este formulată

pentru impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune, fiind specifică actelor reale, reglementate la art.14 Cod administrativ; acțiunea în constatare este formulată pentru constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ; acțiune de control normativ se depune pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (art.12 CA).

În ce privește aplicabilitatea temeiului de inadmisibilitate prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ, Completul de judecată menționează, că pentru admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ **este necesar să fie revendicat de către reclamant un drept propriu lezat <u>prin activitatea administrativă</u>**, astfel încât, controlul judecătoresc asupra activității administrative se realizează prin revendicarea de către persoană a unui drept pretins a fi lezat.

Relaționând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, Completul de judecată conchide că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere sau i se poate aduce atingere **prin activitatea administrativă** contestată **sau prin refuzul autorității administrative** de a soluționa în termenul legal o cerere.

Art.17 Cod administrativ stipulează că, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă”*.

În lipsa unui drept propriu care ar putea fi revendicat în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ. Iar ca și ”imposibilitate de a revendica un drept vătămat” poate fi atât situația în care nu există vătămarea unui drept, sau situația în care dreptul vătămat este încălcat printr-o altă activitate decât cea administrativă.

De asemenea, din sensul normelor de drept citate, rezultă că reclamantul unei acţiuni în contenciosul administrativ poate fi persoana care pretinde încălcarea unui drept sau a unei libertăți stabilită prin lege, vătămare sau încălcare cauzată de o autoritate publică şi care rezultă din activitatea administrativă a acestei autorități, iar pârât poate fi doar autoritatea publică care acționează în regim de putere publică.

7. Din actele cauzei s-a stabilit că, la 11.07.2024 Popov Ilia a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Codjebaş V., privind stabilirea paternității. La 16.09.2024 Judecătoria Comrat a emis încheierea, prin care i-a restituit reclamantului Popov Ilia cererea de chemare în judecată.

La 10.10.2024 reprezentantul reclamantului Popov Ilia, avocatul Jecov Nicolai a depus la Judecătoria Comrat cerere cu solicitarea restituirii actelor anexate la cererea de chemare în judecată, inclusiv și documentul de plată a taxei de timbru.

La 17.10.2024 Judecătoria Comrat a respins cererea avocatului Jecov Nicolai.

La 04.11.2024 avocatul Jecov Nicolai a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat restituirea tuturor actelor anexate la cererea de chemare în judecată, inclusiv documentul de plată a taxei de timbru.

La 07.11.2024 Judecătoria Comrat a remis răspunsul, comunicând că o cerere similară a fost examinată anterior, și conform art.80 alin.(3) CP cererea nu se examinează și se conexează la dosarul inițial.

Încheierea Judecătoriei Comrat din 16.09.2024 de restituire a cererii de chemare în judecată a fost contestată în instanța de recurs, și prin decizia Curții de Apel Comrat din 02.12.2024 a fost anulată încheierea Judecătoriei Comrat din 16.09.2024, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță. Prin încheierea Judecătoriei Comrat din 06.12.2024 a fost acceptată spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de Popov Ilia împotriva lui Codjebaş V., privind stabilirea paternității.

Completul judiciar constată că instanța de fond în mod just a concluzionat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de reclamantul Popov Ilia, or pretențiile reclamantului nu constituie obiectul unei acțiuni în contencios administrativ sub aspectul revendicării unui drept încălcat prin activitatea administrativă.

Art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ condiționează admisibilitatea acțiunii de dreptul reclamantului de a revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17, care la rândul său prevede că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Popov Ilia la 11.07.2024 a depus cerere de chemare în judecată pentru a fi examinată de un judecător competent în materia civilă. Prezentarea dovezii de plată a taxei de stat este o condiție de primire a cererii de chemare în judecată, or potrivit art.167 alin.(1) lit.b) Cod de procedură civilă, ”*La cererea de chemare în judecată se anexează dovada de plată a taxei de timbru*”.

Recurentul Popov Ilia nu a invocat și nu a motivat care drept al lui personal recunoscut de lege, dar nu iluzoriu, i-a fost încălcat de către autoritatea publică prin refuzul de a-i restitui documentul de plată a taxei de timbru. La caz, judecătorul care a examinat cauza civilă de contestare a paternității urma să decidă asupra necesității restituirii documentului de plată a taxei de timbru, dar nu administrația autorității publice (Judecătoriei Comrat). Este necesar de remarcat că, ulterior cererea de chemare în judecată cu actele anexate, inclusiv dovada achitării taxei de timbru, a fost primită spre examinare, ceea ce atestă lipsa dreptului vătămat.

În acest context urmează a fi respins argumentul recurentului, precum că eliberarea dovezii de plată a taxei de timbru este activitate administrativă. Recurentul promovează idea, precum că obiectul acțiunii nu constituie contestarea actelor procesuale, dar contestarea acțiunilor administrației instanței de judecată de refuz în restituirea documentului de plată, și faptul că actul respectiv nu se eliberează de instanța care a examinat cauza, dar de administrația instanței de judecată, ar fi dovada că eliberarea documentului de plată a taxei de timbru în cazul restituirii cererii este activitate administrativă.

Completul de judecată menționează că abordarea recurentului este una eronată, or documentul de plată a taxei de timbru la cazul din speță a fost anexat la dosarul judiciar civil, astfel că circulația documentului este gestionată de judecătorul competent în materia civilă, dar nu se prezintă administrației pentru evidență contabilă. Doar în cazul

în care taxa de timbru ar fi fost achitată din greșeală și un asemenea document de plată nu ar putea fi anexată la un dosar judiciar, atunci decizia de restituire, atât a taxei de timbru cât și a însăși documentului de plată, ar fi apanajul administrației Judecătoriei Comrat.

În astfel de circumstanțe, Completul conchide că încheierea contestată a primei instanțe este emisă conform legislației pertinente, iar inadmisibilitatea acțiunii a fost determinată just de prima instanță, ca urmare a lipsei unui drept vătămat prin activitatea administrativă, care ar putea fi revendicat în sensul art.17 din Codul administrativ.

Având în vedere că încheierea primei instanțe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi de a menține încheierea primei instanțe.

Conform art.243 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, „*examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: ... respinge recursul*”.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.243 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud –

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Jecov Nicolai în interesele reclamantului Popov Ilia.

Se menține încheierea Judecătoriei Cimișlia sediul central din 25 noiembrie 2025, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Popov Ilia împotriva pârâtului Judecătoria Comrat, privind obligarea la restituirea documentului de plată a taxei de timbru.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului Vitalie Movilă

Judecătorii Andrei Scripcenco

Evgheni Bancov